

1.Sygn. akt II K 54/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Beata Faralisz (spr.)

Sędzia Olgierd Dąbrowski Żegalski

Ławnicy Halina Kucka, Janina Chamot, Teresa Tyberska

Protokolant st. sekr. sąd. Monika Polak Kuzior

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Mirosława Zelenta

po rozpoznaniu w dniach 29 października 2019 roku, 26, 27 i 28 listopada 2019 roku, 19 grudnia 2019 roku, 16 stycznia 2020 roku, 26 lutego 2020 roku, 10 marca 2020 roku, 11 lutego 2021 roku, 11 marca 2021 roku, 26 kwietnia 2021 roku, 24 i 31 maja 2021 roku, 23 czerwca 2021 roku i 5 lipca 2021 roku

sprawy **K. J.**

urodzonego (...) w N.

syna J. i W. z domu P.

oskarżonego o to, że

I. w dniu 20 grudnia 2016r. około godz. 20:10 na stacji paliw (...) położonej na terenie miasta N., woj. (...) - (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia K. F. oddał w jego kierunku co najmniej kilka strzałów z broni palnej, mierząc w szyję i klatkę piersiową, powodując w konsekwencji obrażenia ciała wymienionego – rany postrzałowe umiejscowione na szyi, lewym ramieniu i klatce piersiowej, czym naruszył czynności narządów jego ciała na okres przekraczający dni 7, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ucieczkę pokrzywdzonego, przy czym umyślne przestępstwo podobne popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czym z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 20 grudnia 2016r. w N. bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną nieustalonej marki o kalibrze 9 mm oraz kilka sztuk amunicji kaliber 9 mm

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.

ORZEKA

I. oskarżonego **K. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. wymierza mu karę w rozmiarze 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **K. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 263 § 2 k.k. i za to na podstawie tego przepisu skazuje go i wymierza mu karę w rozmiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu przepisów obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 roku orzeczone kary jednostkowe łączy i wymierza oskarżonemu **K. J.** karę łączną w wymiarze 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 62 k.k. orzeka, że oskarżony **K. J.** orzeczoną wobec niego karę powinien odbywać w zakładzie posiadającym system terapeutycznego oddziaływania dla osób z zaburzeniami osobowości – osobowością dysocjalną;

V. na podstawie art. 93 a § 1 pkt. 2 k.k., art. 93 b § 1 k.k., art. 93 c pkt. 4 k.k., art. 93 d § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. J.** środek zabezpieczający w postaci specjalistycznej terapii psychiatrycznej w związku ze stwierdzonymi u oskarżonego zaburzeniami osobowości;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **K. J.** okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 17 marca 2017 roku godzina 15.27 do dnia 21 sierpnia 2017 roku godzina 18.50 i od dnia 23 listopada 2020 roku godzina 18.50

VII. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych zapisanych pod numerami: DRZ 1364/17, DRZ 1365/17, DRZ 1366/17, DRZ 1367/17, DRZ 1368/17, DRZ 1369/17, DRZ 1370/17, DRZ 1371/17, DRZ 1372/17, DRZ 1373/17, DRZ 1374/17, DRZ 1375/17, DRZ 1400/17, DRZ 1411/17, DRZ 128/19, DRZ 130/19, DRZ 131/19, DRZ 132/19, DRZ 133/19;

VIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zapisane pod numerami:

- DRZ 1377/17, DRZ 1382/17, DRZ 1383/17, DRZ 1386/17 DRZ 1398/17 nakazuje zwrócić **K. F.**;

- DRZ 1408/17 nakazuje zwrócić **K. F.** oraz **P. S.** (1);

- DRZ 1384/17 nakazuje zwrócić **P. K.**;

- DRZ 134/19 nakazuje zwrócić **G. Ż.**;

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **A. S.** kwotę 1320,00 (tysiąca trzystu dwudziestu) zł tytułem obrony wykonywanej z urzędu wobec oskarżonego w postępowaniu sądowym i kwotę 303,60 (trzystu trzech 60/100) zł tytułem stawki podatku VAT naliczonego od tego wynagrodzenia;

X. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 54/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. J.	art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
1.	K. J.	art. 263 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1	K. J. utrzymywał w przeszłości kontakty koleżeńskie z pokrzywdzonym K. F.. K. F. w przeszłości łączyły więzy koleżeńskie również z P. W.. Ww. dopuścili się popełnienia wspólnie przestępstwa, za	Zeznania świadka D. G. (1)	4055-4055v., 1903-1904

które wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 sierpnia 2014 r., sygn. akt VII K 68/14, zmienionym następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 31 sierpnia 2016 r o sygn. VII K 142/16, skazani zostali za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 227 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na kary bezwzględnego pozbawienia wolności.

W związku z powyższym postępowaniem karnym doszło do nieporozumień pomiędzy ww., które zakończyły okres ich koleżeństwa, a zapoczątkowały okres wzajemnej, narastającej z upływem czasu, wrogości.

W czasie trwania tegoż postępowania K. F. doszedł bowiem do wniosku, że K. J. podjął współpracę z organami ścigania i informację tą miał rozpowszechniać wśród osadzonych w jednostce penitencjarnej, co spotkało się ze sprzeciwem ze strony oskarżonego.

W efekcie pomiędzy K. F. a oskarżonym doszło do otwartego konfliktu, który trwał po opuszczeniu przez ww. jednostek penitencjarnych i eskalował, kiedy przebywali oni już w warunkach wolnościowych.

W konflikcie tym P. W. opowiedział się po stronie K. J., co niejako automatycznie zaszeregowало go jako wroga K. F..

Z czasem w konflikt pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym zaangażowanych było coraz więcej osób, które opowiadały się po jednej bądź po drugiej z jego stron.

Wraz z upływem czasu konflikt eskalował, pojawiło się szereg wzajemnych ataków ze strony zwaśnionych stron tak na siebie, jak i na osoby bliskie, rodzinę, przyjaciół, znajomych obu stron konfliktu, a także ich mienie. W czasie z niektórymi z takich zdarzeń była też używana broń palna.

Część z tych zdarzeń zgłaszana były na Policję przez osoby trzecie, natomiast ani sam oskarżony ani pokrzywdzony takich incydentów nie zgłaszali organom ścigania, albowiem uznawali to za działanie niehonorowe w postaci donosicielstwa.

K. F. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 listopada 2019 roku sygn. II K 24/19 został uznany m. in. za winnego popełnienia dwóch czynów na szkodę

	oskarżonego godzących w jego zdrowie, a mianowicie czynu, który miał miejsce dnia 25 czerwca 2016 r. wyczerpującego dyspozycję art. 159 k.k. i czynu, który miał miejsce dnia 29 lipca 2016 r. wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
Częściowo zeznania świadka K. F.	3954-3959, 2035v., 2706v.-2707, 2708v., 3797v.-3798, 2869-2871, 3718-3721	
Częściowo zeznania świadka M. S.	4055v.-4059v., 2880v.-2881, 3756-3758	
Zeznania świadka Ł. W.	4059v.-4060v., 710v.-7142882, 3755-3756	
Częściowo zeznania świadka W. F.	4060v.-4062, 705v.-707v., 3008, 1786-1787, 3759-3759v.	
Częściowo zeznania świadka J. F.	4062-4065, 634v.-636, 1201v.-1202, 1465, 3822, 3010, 3758-3759	
Częściowo zeznania świadka A. K.	4076v.-4078v., 1803-1804, 3767v.-3773	
Częściowo zeznania świadka P. P.	4078v.-4079v., 2281-2282, 3793v., 3765-3767	
Zeznania świadka T. B.	4079v.-4080, 3814, 2046v., 4030v.-4031	

Częściowo zeznania świadka P. J.	4083v.-4085, 3818-3819, 3812, 1828, 3806v., 2294v.-2295, 4010-4013	
Częściowo zeznania świadka E. P.	4222v.-4225, , 808-811, 3740-3743	
Zeznania świadka S. K. (1)	1871-1872	
Zeznania świadka K. N.	1878-1879	
Wyjaśnienia oskarżonego	2029-2033	
Protokół oględzin i odpisy akt RSD-594/16 Odpis akt RSD 407/16 Odpis akt RSD 8/17	1809-1810 1811-1856 3211-3250 3254-3269	
Protokół oględzin z materiałem pogładowym	2106-2107 2009 2212-2214 2219	
Opinia biegłego z zakresu broni i balistyki	2413-2415	
Odpis wyroku SR w Olsztynie sygn. akt VII K 68/14 Odpis wyroku SO w Olsztynie sygn. akt VII Ka 142/16	101-113 114-122	
Wyroku SO w Olsztynie sygn. akt II K 24/19	znany z urzędu	
Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2019 roku wydanym w sprawie o	postanowienie Prokuratora Prok. Okr. w Olsztynie z dnia	3879-3889 3890-3896

sygnaturze akt PO 1 Ds. 6.2019 Prokurator Okręgowy w Olsztynie umorzył śledztwo w sprawie zaistniałego latem 2014 roku w N. pobicia M. J. (1) i zaistniałego w okresie od początku lata 2016 roku do 29 listopada 2016 roku w N. pozbawienia wolności i pobicia wobec M. J. (2) - wobec braku znamion czynu zabronionego, a nadto udziału mężczyzny o ps. (...) i drugiego nieustalonego w zaistniałym w dniu 25 czerwca 2016 roku w N. z użyciem noża K. J. – wobec niewykrycia sprawców, zaistniałego w okresie od 20 grudnia 2016 roku do 21 grudnia 2016 roku udaremniania postępowania karnego przez pomoc sprawcom przestępstwa posiadania bez wymaganego zezwolenia broni palnej przez jednego z nieustalonych pasażerów samochodu marki (...) nr rej. (...) poprzez wyjmowanie i przemieszczanie przedmiotów w tymże samochodzie wobec braku znamion czynu zabronionego, posiadania w dniu 20 grudnia 2016 roku w N. na stacji paliw „ (...) bez wymaganego zezwolenia broni palnej przez K. F. i strzelania z niej do P. W., w wyniku czego miał on doznać postrzału w pośladek – z powodu braku dostatecznych dowodów

30 kwietnia 2019 roku wydane w sprawie o sygnaturze akt PO 1 Ds. 6.2019

postanowienie Prokuratora Prok. Okr. w Olsztynie z dnia 31 maja 2019 roku wydane w sprawie o sygnaturze akt PO 1 Ds. 20.2019

uzasadniających
popelnienie przestępstwa,
posiadania w dniu 13
czerwca 2017 roku w N.
przez K. M. substancji
psychotropowej w postaci
amfetaminy – wobec
niewykrycia sprawcy.

Postanowieniem z dnia
31 maja 2019 roku
wydanym w sprawie
o sygnaturze akt
PO 1 Ds. 20.2019
Prokurator Okręgowy
w Olsztynie umorzył
śledztwo w sprawie
zaistniałego w sierpniu
2014 roku pobicia
W. F., posiadania w
październiku 2016 roku
broni palnej przez K.
J. i strzelania z
niej do samochodu
marki (...) nr rej.
(...), którym poruszali
się K. F. i M.
S. - wobec braku
danych dostatecznie
uzasadniających
popelnienie przestępstwa,
zaistniałego w maju lub
czerwcu 2015 roku w N.
uszkodzenia samochodu
marki (...) o nr rej. (...)
poprzez wstrzyknięcie do
jego wnętrza nieustalonej
substancji o przykrym,
duszącym i trudnym
do usunięcia zapachu i
zaistniałego w okresie od
20 grudnia 2016 roku do
31 maja 2017 roku w N.
utrudniania postępowania
karnego poprzez pomoc
sprawcom przestępstwa
usiłowania zabójstwa przy
użyciu broni palnej na
stacji paliw (...) w N.
polegającej na ukryciu

<p>samochodu marki „A. (...)” o nr rej. (...) – wobec niewykrycia sprawcy, zaistniałych 12 czerwca 2017 roku gróźb karalnych kierowanych wobec J. F. – wobec braku znamion przestępstwa, zaistniałego w nn. czasie i miejscu udzielania w celu korzyści majątkowych przez funkcjonariuszy KPP w N. nieustalonych środków odurzających oraz wdarcia się w nieustalonej dacie przez P. W. i K. J. do mieszkania Ł. W. – wobec faktu, iż czynów nie popełniono.</p>			
<p>2</p>	<p>W dniu 20 grudnia 2016 r. o godz. 20.08.51 na stację benzynową „O. (...)” usytuowaną przy ul. (...) w N. przyjechał samochodem (...) pokrzywdzony K. F..</p> <p>Towarzyszyli mu jako pasażerowie P. K., który siedział na miejscu pasażera z przodu i D. B., który siedział na tylnym siedzeniu.</p> <p>K. F. zaparkował pojazd o godz. 20.08.55 przed budynkiem stacji udając się do jej wnętrza celem zrobienia zakupów.</p> <p>P. K. i D. B. pozostali w pojeździe. Szyba w przednich prawych drzwiach pojazdu, za którą siedział P. K. była lekko opuszczona.</p> <p>K. F. o godzinie 20.10.49 wyszedł z budynku stacji</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>2033v. 3096 3950-3953v.</p>

paliw udając się do swojego samochodu.

W tym na stację zajechał samochodem osobowym marki „A. (...)” oskarżony K. J.. Jako pasażer towarzyszył mu P. W..

K. J. posiadał przy sobie bez wymaganego zezwolenia broń palną nieustalonej marki o kalibrze 9 mm wraz z amunicją kal. 9 mm wz. (...). P. W. posiadał natomiast pałkę teleskopową.

Widząc samochód kierowany przez oskarżonego K. F. postanowił odjechać ze stacji. Wsiadł do pojazdu (godzina 20.11.02). Pomimo tego, że przed wejściem do pojazdu wypadła mu zakupiona na stacji paliw butelka z napojem, nie podniósł już jej.

Widząc pokrzywdzonego oskarżony przyhamował, wtedy P. W. wysiadł z samochodu i pobiegł w kierunku samochodu (...) trzymając w ręku pałkę teleskopową.

Natomiast oskarżony podjechał dalej pod samochód K. F. i zatrzymał się ukośnie bezpośrednio za lewym tylnym narożnikiem samochodu (...).

W tym czasie P. W. dobiegł już do samochodu (...) i zaczął szarpać za klamkę

drzwi przednich od strony pasażera (godzina 20.11.07).

P. K. oddał wówczas w jego kierunku strzał z posiadanej broni palnej, skutkiem czego P. W. doznał rany postrzałowej lewego policzka.

Kiedy P. W. się odwrócił P. K. oddał kolejny strzał w jego kierunku, w wyniku czego wyżej wymieniony doznał rany postrzałowej prawego pośladka.

Następnie P. W. oddalił się chowając się za budynek stacji.

W międzyczasie (godzina 20.11.09) K. F. podjął nieudaną próbę odpalenia samochodu i odjechania.

Z kolei oskarżony K. J. wysiadł ze swojego samochodu i stanął za tylnym narożnikiem samochodu (...) (godzina 20.11.11.), po czym wyjął broń palną nieustalonej w toku postępowania marki, przyjął postawę (...), podszedł do siedzącego w aucie K. F. i oddał w jego kierunku strzały (godzina 20.11.13/14), w efekcie których rozbita została szyba drzwi kierowcy.

Widząc zbliżającego się z bronią oskarżonego P. K. odchylił K. F. i zaczął również oddawać strzały z posiadanej broni palnej.

K. J. z bezpośredniej odległości oddał do K. F. przez otwór po wybitej

bocznej szybie od strony kierowcy co najmniej 3 strzały z broni palnej, w wyniku czego K. F. doznał obrażeń ciała w postaci 3 ran postrzałowych - szyi, klatki piersiowej i lewego ramienia. Były to rany wlotowe bez ran wylotowych. Wszystkie rany były krwawiące, ale nie uszkadzały istotnych struktur, penetrowały jedynie skórę i prawdopodobnie tylko tkankę podskórną. Rana na szyi znajdowała się na przedniobocznej lewej powierzchni szyi, przed mięśniem mostkowo - obojczykowo - sutkowym. Druga znajdowała się w okolicy podobojczykowej lewej, zaś trzecia znajdowała się na przedniobocznej powierzchni lewego ramienia, w odległości 12 cm od łokcia. Naruszyły one prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na okres powyżej 7 dni.

W związku z wymianą strzałów przez tylne prawe drzwi z samochodu (...) uciekł D. B. i opuścił teren stacji.

Za nim wysiadł z samochodu P. K. prawymi przednimi drzwiami od strony pasażera i finalnie ukrył się za samochodem.

Oskarżony w tym czasie (godzina 20.11.20) odszedł w kierunku drzwi swojego pojazdu, gdzie wykonywał

jakieś czynności przy trzymanej w dłoni broni.

W tym czasie przez przednie drzwi pasażera wyszedł z samochodu K. F. (godzina 20.11.25/26) i ukrył się za samochodem (...).

K. J. otworzył drzwi swojego pojazdu od strony kierowcy i w dalszym ciągu robił coś przy trzymanej w ręce broni. Następnie stojąc na wysokości przednich lewych drzwi swojego pojazdu przyjął ponownie postawę (...) i trzymając w wyciągniętej ręce broń w kierunku (...) oddał strzały.

Następnie wsiadł następnie do swojego samochodu i odjechał ze stacji (godzina o godz. 20.11.47/48)

Z okolicy stacji paliw K. J. zabrał postrzelonego P. W. i udał się do warsztatu samochodowego w N. prowadzonego przez K. M., gdzie ww. spotkali się z wyżej wymienionym oraz M. M.. M. M. zawiózł następnie swoim samochodem P. W. do jego mieszkania. Tam P. W. przekazał M. M. na przechowanie pakunek, w którym znajdował się przedmiot przypominający wyglądem duży rewolwer. M. M. przekazał go następnie P. J.. Przedmiotu tego nie zdołano zabezpieczyć

	<p>w toku postępowania karnego.</p> <p>M. M. wrócił swoim samochodem do warsztatu K. M., skąd zabrał K. J. i kierując się wskazówkami oskarżonego zawiózł go bocznymi drogami do O. i tam zostawił.</p>	
Częściowo zeznania świadka K. F.	3954-3959, 124, 2035v., 2706v.-2707, 2708v., 3797v.-3798, 2869-2871, 3718-3721	
Częściowo zeznania świadka D. B.	3949v.-3950, 2392v.-2393, 2981-2982, 3737-3738	
Częściowo zeznania świadka P. W.	4226-4226v., 4157v.-4163, 822v.-824v., 1045-1046v., 1211, 1214v.-12163789, 2650-2651, 2652v.-2653, 2658v.-2659v. 2708v., 2847v.-2848, 2794v.-2796,4016-4026v., 2500-2501, 2543v.-2544	
Zeznania świadka P. S. (2)	4087v.- 4088, 718v. (oryginał k. 26-28), 3745v.-3746	
Zeznania świadka D. O.	4088-4089, 30v.-31, 3745	
Zeznania świadka J. K.	4125v.-4126v., 725-726 (oryginał k. 76v.-77v.), 3746-3746v.	
Zeznania świadka G. W.	4126v.-4127v., 723-724 (oryginał k. 79v.-80), 3744v.-3745v.	

Zeznania świadka K. R.	4127v.-4128, 323v.-324, 3751	
Zeznania świadka J. G.	4128-4128v., 446v.-448v., 3751v.	
Zeznania świadka E. K.	4129v.-4130v., 326v.-327, 3751v.-3752v.	
Zeznanie świadka A. Ł.	41314132, 84v.-85, 3749v.,	
Zeznania świadka D. G. (2)	4132-4132v., 404v.-405, 3759v.-3750v.	
Częściowo zeznania świadka P. K.	4211v., 1363v.-1364v., 3717v.-3718	
Zeznania świadka E. P.	4222v.-4225, , 808-811, 3740-3743	
Zeznania świadka R. M.	4516-4517, 42v.-43	
Zeznania świadka S. K. (2)	4547-4549	
Zeznania świadka M. M.	4550-3551, 1334-1338, 1448-1449, 2605-2606, 4029	
Zeznania świadka K. B.	4887v.-4888	
Protokoły oględzin	3-7 59-61 183-186 214-215 299 300 320-322	

	473-474 703-704 740-741 750-751 805-806 863-864 1135-1137 1226-1228 1229-1232 1300-1301 1331-1333 1799-1800	
Protokół oględzin i odtworzenia zapisów	3392-3399	
Protokoły zatrzymania rzeczy	9-11 12-14 20-25 91-93 94-96 178-180	
Materiały pogładowe	63-64 216-219 269 270 271-286 328 415 470	

	709 752-754 763-764 827 831 1057-1059 1286-1291 1302-1307 1405-1415 1514	
Protokół eksperymentu procesowego	1110-1111 2497-2489	
Protokoły zabezpieczenia śladów GSR	182 225 226 227 228	
Opinia biegłych z zakresu badań zapisów wizualnych z materiałem poglądowym	899-906 907-1039 1172-1175	
Opinia biegłych z zakresu analizy zapisów wizyjnych	3436-3440	
Opinia biegłych z zakresu analizy zapisów monitoringu	4267-4342, 4558-4596 4718-4726	
Opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	1193-1194 2998-3001	

	4768v.-4776	
Opinie biegłego z zakresu badań broni i balistyki	1493 1681-1685 2159-2160 2640-2643 2878-2879 3120-3122 3141-3143 3406-3408 4037-4041 4812v.-4824v.	
Opinia zespołu biegłych z zakresu genetyki, biologii, daktyloskopii, broni	1560-1564 1629-1639 2166-2178 2305-2308 2674-2679 3118-3119	
Opinie biegłych z zakresu badań genetycznych	2759-2762	
Opinia biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych	2856-2857	
Opinia biegłych z zakresu chemii	2937-2941 2944-2957 2960-2963 2966-2972 3449-3458	

3	<p>Oskarżony K. J. odnośnie czynu opisanego w punkcie I działał w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.</p>	Odpisy wyroków	<p>3101 3102-3117 3185-3186 3187 3188-3190 3321 3322 3324 3325-3327 3328 3330-3332 3333 3334 3335-3343 3377-3378</p>
4	<p>Oskarżony tempore criminis posiadał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Cechuje go osobowość dysocjalna, a zatem słabo wykształcona sfera uczuciowości wyższej, brak zdolności do wyciągania praktycznych wniosków z dotychczasowych doświadczeń życiowych, a także brak przeżywania stresu lub przeżywanie go na poziomie znikomym.</p> <p>Z uwagi na zaburzenia osobowości oskarżony wymaga stosowania</p>	Opinie sądowo-psychiatryczno-psychologiczne	<p>3134-3139 4917v.-4919</p>

	środka zabezpieczającego w postaci terapii, albowiem zachodzi co najmniej wysokie prawdopodobieństwo, że popełni on ponownie czy z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Zeznania świadków S. K. (1), K. N., D. G. (1)	Sąd ocenił je jako wiarygodne. Są zbieżne w swojej treści, wzajemnie się uzupełniają, sąd nie dopatrył się powodów, dla których mieliby składać zeznania niepolegające na prawdzie.	
1., 2.	Zeznania świadków K. F., P. K.,	Zeznania tych świadków można uznać za wiarygodne jedynie w	

	P. W.	takim zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w innych dowodach przeprowadzonych w sprawie, a zwłaszcza w zapisach audiowizualnych przebiegu zdarzenia z 20 grudnia 2016 r. z przyczyn omówionych poniżej.	
2.	Zeznania świadków D. B., P. S. (2), D. O., J. K., G. W., K. R., J. G., E. K., A. Ł., D. G. (2), S. K. (2), M. M., R. M., K. B.	<p>Zeznania tej grupy świadków sąd ocenił jako wiarygodne. Sąd nie dopatrył się żadnych powodów, dla których świadkowie ci mieliby składać zeznania niepolegające na prawdzie. Są to osoby generalnie obce dla oskarżonego. Zeznania świadków – osób obecnych podczas i po zdarzeniu na stacji paliw – znajdują potwierdzenie w zapisach wizyjnych z miejsca przestępstwa. Rozbieżności czy pewne niedokładności w zeznaniach tej grupy osób wynikają w ocenie sądu z nagłości, dynamiki i nietypowości zdarzenia, którego przebieg musiał być dla jego świadków i zaskakujący i stresujący, co w sposób oczywisty przekładało się na zdolności do postrzegania i zapamiętywania przez nich przeżytych zdarzeń.</p> <p>Ponadto dla treści składanych przez świadków w trakcie procesu zeznań nie bez znaczenia jest też wpływ</p>	

		czasu, jaki upłynął od czasu zdarzenia.	
2.	Protokoły oględzin, protokoły zatrzymania rzeczy, materiały poglądowe, protokoły pobrania materiałów, protokoły eksperymentów procesowych	Sąd uznał je jako wiarygodne. Zostały one wytworzone przez uprawnione organy w ramach określonych przepisami prawa. Ich autentyczność oraz treść nie są kwestionowane przez strony.	
1., 2.,3.	Postanowienia wydane w postępowaniu przygotowawczym oraz wyroki sądowe	Dokumenty urzędowe, których autentyczność nie budzi wątpliwości.	
2.	Opinie sporządzone przez biegłych z zakresu badań zapisów wizualnych i analizy zapisów wizyjnych, medycyny sądowej, broni i balistyki, genetyki, biologii, daktyloskopii, mechanoskopii, chemii	W ocenie sądu wszystkie sporządzone przez biegłych w toku postępowania opinie są rzetelne i jasne, biegli ustosunkowali się w nich w sposób wyczerpujący do całokształtu okoliczności i dowodów związanych z zaistniałym zdarzeniem wykorzystując przy tym specjalistyczną wiedzę fachową, przy czym brak jest przesłanek do kwestionowania, że wiedzą takową posiadają. Treść wniosków opinii wzajemnie się uzupełniają. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści sporządzonych przez biegłych opinii. Nie dopatrył się też powodów, dla których biegli mieliby składać opinie fałszywe zawierające nieprawdziwe wnioski.	

4.	Opinie biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii sądowej	Sąd uznał powyższe opinie za w pełni rzeczowe i kompetentne nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich treści.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2.	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia te w zakresie, w jakim oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, są sprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a tym samym nie zasługują na wiarę. W ocenie Sądu stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony mającą prowadzić do jego ekskulpacji poprzez przyjęcie przez sąd, iż działał on w stanie obrony koniecznej.	
2.	Zeznania świadka P. W.	Zeznania tego świadka odnośnie przebiegu zdarzenia z dnia 20 grudnia 2016 roku można uznać za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w innych przeprowadzonych w sprawie dowodach,	

		<p>zaś w szczególności w zapisach audiowizualnych przebiegu zdarzenia oraz opiniach biegłych z zakresu balistyki oraz medycyny sądowej. Jako niewiarygodne należy ocenić tą część jego zeznań, w której zaprzecza, aby dopuścił się ataku na osoby znajdujące się w samochodzie (...) i podniósł, że udał się tam w celu porozmawiania. Zdaniem sądu świadek ten jest zainteresowany rozstrzygnięciem przedmiotowej sprawy, zwłaszcza, że to m. in. jego zachowanie wywołało dalszy tragiczny przebieg zdarzeń</p>	
1.,2.	Zeznania świadków K. F. i P. K.	<p>Zeznania tych świadków można uznać za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w innych przeprowadzonych w sprawie dowodach, zaś w szczególności w zapisach audiowizualnych przebiegu zdarzenia z 20 grudnia 2016 r. Świadców ci są osobami również bezpośrednio zainteresowanymi rozstrzygnięciem w przedmiotowej sprawie, w odrębnym postępowaniu mieli status oskarżonych, a pokrzywdzonym był oskarżony. Ponadto kierują się oni zasadami świata przestępczego, zgodnie z którymi nie ujawnia się pewnych okoliczności organom ścigania, a pewne</p>	

		sprawy załatwia w swoim środowisku często metodami bezprawnymi.	
1	Zeznania świadków M. S., Ł. W., W. F., J. F., A. K., P. P., T. B., P. J., E. P.	Ta grupa świadków złożyła zeznania odnoszące się do relacji panujących pomiędzy oskarżonym a K. F., ich wzajemnego konfliktu oraz zachowań będących jego konsekwencjami. Okoliczność, że taki konflikt istniał i że na tym tle dochodziło do zachowań bezprawnych po obu stronach konfliktu, w żaden sposób była w toku postępowania kwestionowana. Treść zeznań tej grupy świadków determinuje to, po której stronie owego konfliktu świadkowie się znajdują. Świadców nie posiadają wiedzy na temat zdarzenia z 20 grudnia 2016r., które jest przedmiotem rozpoznania sądu. Ponadto część z tej grupy to członkowie podkultury przestępczej hołdujący jej zasadom, co również przekłada się na treść zeznań (niechęć do współpracy z organami ścigania)	
1.,2.	Zeznania świadka M. J. (1)	Nie wnoszą niczego istotnego do rozpoznania przedmiotowej sprawy, a ich treść jest w ocenie sądu zdeterminowana faktem, że świadek jest byłą wieloletnią konkubiną oskarżonego.	

2.	Zeznania świadka J. T.	Sąd odmówił zaś wiary zeznaniom świadka J. T., które co do przebiegu zdarzenia są sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków i utrwalonymi zapisami wideo. Świadek jest przy tym osobą stosunkowo specyficzną, być może dotkniętą pewnymi dysfunkcjami, o czym sąd miał możliwość przekonać się podczas jego bezpośredniego przesłuchania.	
2.	Zeznania świadka K. M.	Należy je w większości ocenić w większości jako niewiarygodne, albowiem są one sprzeczne z pozostałymi zebranymi w sprawie materiałami dowodowymi. W ocenie sądu świadek nie jest zainteresowany ujawnieniem rzeczywistego przebiegu zdarzeń obawiając się tak ew. odpowiedzialności karnej, jak i ew. działań represyjnych ze strony uczestników zdarzenia.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I i II	K. J.

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Dokonując ustaleń stanu faktycznego sąd oparł się przede wszystkim na zapisach przebiegu zdarzenia utrwalonych na kamerach monitoringu znajdującego się na stacji paliw wspomagając się treścią opinii sporządzonych przez biegłych z zakresu badań zapisów wizyjnych, broni i balistyki, medycyny sądowej, chemii i biologii.</p> <p>Z poczynionych ustaleń jednoznacznie wynika, że zdarzenie będące przedmiotem rozpoznania zainicjowane zostało przez P. W. i oskarżonego. To oni widząc zaparkowany na stacji paliw samochód pokrzywdzonego K. F. zdecydowali się na podjęcie działań zaczepnych, atakujących, bo w taki sposób ocenić należy fakt, że P. W. wyskoczył z samochodu kierowanego przez oskarżonego i pobiegł w kierunku samochodu pokrzywdzonego trzymając pałkę teleskopową w ręku, a oskarżony zajechał z impetem i zatrzymał się za samochodem pokrzywdzonego. To właśnie to zachowanie doprowadziło do tego, że siedzący w samochodzie pokrzywdzonego P. K.</p>	

użył broni strzelając w kierunku P. W., w odpowiedzi na co broni użył również oskarżony strzelając do wnętrza samochodu (...), co skutkowało tym, że P. K. oddał strzały w kierunku oskarżonego.

Na taką sekwencję zdarzeń wskazuje również utrwalone na zapisach w określonych sekwencjach czasowych zachowanie obecnych na stacji paliwowej w czasie zdarzenia świadków E. K., K. R., G. W. czy D. O..

Podkreślenia przy tym wymaga fakt, że oskarżony nie tylko oddawał strzały, gdy w jego ocenie coś zagrażało P. W., ale również wtedy, gdy tamten już uciekł i nie było go przy samochodzie. Nawet jak broń ewidentnie mu się zacięła, ukrył się za drzwiami swojego samochodu, następnie wyszedł zza nich i ponownie oddawał strzały z bliskiej odległości.

Działania obu stron biorących udział w zdarzeniu należy ocenić jako noszące charakter ewidentnych przestępczych porachunków mających swoje źródło we wcześniejszym konflikcie pomiędzy K. F. a K. J..

Kwestią kluczową dla odpowiedzialności oskarżonego K. J. jest fakt, że to nie K. F.

ani towarzyszący mu P. K. i D. B. zainicjowali całe zdarzenie, a właśnie P. W. i towarzyszący mu oskarżony. Zachowanie K. F. wskazuje wprost na to, że starał się on uniknąć konfrontacji z ww., widząc samochód oskarżonego chciał szybko odjechać ze stacji – wsiadł szybko do auta nie tracąc czasu nawet na podniesienie zakupu, który upuścił przy samochodzie.

To działania P. W. i oskarżonego doprowadziły do dalszej sekwencji zdarzeń, w trakcie których P. K. użył broni palnej strzelając do atakującego go P. W.. Został on za ten czyn skazany prawomocnie, przy czym sąd orzekający uznał, że działał on w warunkach obrony koniecznej chociaż z przekroczeniem jej granic.

Wyjaśnienia oskarżonego składane w toku całego postępowania zmierzają do wykazania tego, że był on zmuszony do takiego działania, a działał w obronie życia i zdrowia P. W. oraz swojego, a zatem że działał on w warunkach tzw. obrony koniecznej.

Należy zatem stwierdzić, że każdy ma prawo odeprzeć w obronie koniecznej bezpośredni i bezprawny zamach na jakiegokolwiek dobro społeczne lub jednostki bez ponoszenia

odpowiedzialności za skutki swego działania pod warunkiem zastosowania obrony współmiernej do niebezpieczeństwa zamachu.

Nie może jednakże powoływać się na prawo do obrony koniecznej ten, kto przewidując możliwość zamachu i mogąc tego uniknąć, doprowadza do sytuacji umożliwiającej jego dokonanie, wychodzi mu „naprzeciw” prowokując niejako napastnika do zamachu, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Podkreślenia też wymaga, że prawo do obrony koniecznej przysługuje tylko i wyłącznie ofierze agresji, bowiem ratio legis tej instytucji wiąże się z zapewnieniem ofierze możliwości podjęcia działań obronnych chroniących ją przed atakiem, nie temu zaś, by tworzyć po stronie napastnika uprawnienia pozwalające mu na neutralizację działań obronnych ofiary, które uzna za niewspółmierne do zamachu. Działanie osoby, która powołuje się na obronę konieczną, musi zatem aż do momentu odpierania przez nią zamachu być całkowicie legalne. Nie może na to prawo powoływać się ten, kto swoim zachowaniem doprowadza do sytuacji, w której prowokuje

napastnika do zamachu (v: również tak wyrok SN z dnia 31 sierpnia 1979 r. III KR 257/79 OSNPG 1980/2/12, postanowienie SN z dnia 5 grudnia 2017 r. III KK 386/17 LEX 2447334, wyrok SA w Katowicach z dnia 7 lutego 2019 r. II AKa 23/19 LEX 2690773, wyrok SA w Katowicach z dnia 5 czerwca 2007 r. II AKa 426/06 KZS 2008/1/77).

Oskarżony K. J. nie tylko nie powstrzymał w żaden sposób P. W., ale i umożliwił mu opuszczenie samochodu, przy czym zamiary tegoż musiały być dla oskarżonego oczywiste jeśli weźmie się pod uwagę okoliczności zdarzenia – nagle opuszczenie samochodu z pałąk teleskopową w rękę i skierowanie się w kierunku samochodu (...), po czym sam przyłączył się do tego zachowania.

Zdaniem Sądu oskarżony działał z zamiarem pozbawienia życia K. F.. Bez żadnych wątpliwości podczas zdarzenia posługiwał się on bronią palną. Specyfika posługiwania się bronią palną polega na tym, że używający broni wie, iż nie ma wpływu na siłę rażenia pocisku, a zatem jeżeli mierzy w kierunku człowieka i strzela, to każdorazowo przewiduje możliwość pozbawienia go życia i godzi się na to. Decydującego znaczenia

nie ma przy tym możliwość przewidywania, w jaką dokładnie część ciała człowieka pocisk może trafić, bowiem w każdym niemal przypadku trafienia z broni palnej istnieje wysokie prawdopodobieństwo spowodowania śmierci. Jeżeli posługujący się bronią palną wie, że mierzy w kierunku człowieka, nawet jeżeli nie widzi dokładnie jego sylwetki przez szybę auta, to w sposób oczywisty prezentuje swój stosunek do skutku. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia jest również fakt, że w toku postępowania nie zabezpieczono broni, której użyto do jego popełnienia, bowiem dowody zebrane w sprawie (m. in. dowody rzeczowe zabezpieczone na miejscu przestępstwa, zeznania świadków, opinie biegłych z zakresu broni, medycyny sądowej i badań zapisów wizyjnych, dokumentacja medyczna, zapisy wizyjne) jednoznacznie wskazują, iż oskarżony w trakcie zdarzenia broń taką posiadał (v: również wyrok SA we Wrocławiu z dnia 31 października 2018 r. II AKa 258/18 OSAW 2018/2/378, wyrok SA w Katowicach z dnia 8 października 2009 r. II AKa 97/09 LEX 553871).

Odnosząc się do akcentowanego przez oskarżonego w toku całego postępowania stanu

psychicznego, w jakim oskarżony miał się znajdować w czasie zdarzenia, nadmienić trzeba, że oskarżony jest osobą dojrzałą, z doświadczeniem życiowym, dysponuje sprawnym intelektem, wcześniej był uczestnikiem zdarzeń z użyciem przemocy i broni. Cechuje go przy tym osobowość dyssocjalna, a co za tym idzie brak przeżywania stresu lub przeżywanie go na poziomie znikomym.

Oskarżony działał przy tym w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 sierpnia 2014 roku, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. VII Ka 142/16, skazany on bowiem został za przestępstwa z art. 227 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczoną karę odbywał w okresach od 3 września 2013 r. do 18 kwietnia 2014 r. i od 25 czerwca 2015 r. do 18 listopada 2015 r.

W ocenie sądu w świetle powyższych ustaleń nie budzi również wątpliwości, że oskarżony w dniu 20 grudnia 2016

r. w N. bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną nieustalonej marki o kalibrze 9 mm i amunicję do niej w ilości kilku sztuk tego samego kalibru.			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki			

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. J.	I i II	I i II	<p>Wymierzając kary oskarżonemu Sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego, zwłaszcza czynu z punktu I, wyrażający się w natężeniu złej woli oskarżonego, w charakterze dobra prawnego naruszonego przestępstwem jakim jest życie ludzkie, w sposobie działania oskarżonego cechującego się dużym stopniem determinacji brutalności, podłożu zajścia, jakim były porachunki grup przestępczych, miejscu popełnienia przestępstwa, do którego doszło na czynnej stacji benzynowej w obecności znajdujących się tam jej pracowników i klientów, co w ocenie Sądu świadczy o rażącym lekceważeniu przez oskarżonego obowiązujących zasad współżycia społecznego i norm prawa; - fakt uprzedniej karalności i działanie w warunkach powrotu

do przestępstwa (v: k. 4623-4624, 4701-4703);

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił:

- przeciętną opinię za okres pobytu w jednostkach penitencjarnych (v: k.3824);

- przeciętną opinię środowiskowa (v: k. 2769);

W ocenie Sądu wymierzone oskarżonemu kary są adekwatne do stopnia jego zawinienia oraz do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego przestępstw. Nadto kary te, w przekonaniu Sądu, w sposób prawidłowy wpłyną na postawę oskarżonego, wdrażając go do przestrzegania porządku prawnego, wzbudzą w nim wolę współdziałania w kształtowaniu społecznie pożądaných postaw oraz poczucia odpowiedzialności za swoje czyny.

Zdaniem Sądu kary w orzeczonym wymiarze spełnią również swoje cele prewencyjne i represyjne. Biorąc pod uwagę bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego opisanego w punkcie I, wyrażający się w niezwykle wysokim natężeniu złej woli, brutalności w zachowaniu przestępczym oraz w godzeniu

			w najcenniejsze dobro człowieka, jakim jest życie ludzkie orzeczona za ten czyn kara jest karą współmierną i sprawiedliwą.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. J.	III	I i II	Wymierzając oskarżonemu karę łączną sąd oparł jej wymiar na zasadzie pełnej absorpcji. Zasada absorpcji winna być stosowana wyjątkowo, ale można ją stosować, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej jak dwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym (v: wyrok SA w Katowicach z dnia 8 marca 2001 r. II AKa 59/00 Prok. i Pr. 2002/3/21), co zdaniem Sądu ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Jednocześnie Sąd karę łączną ukształtował w oparciu o przepisy ustawy obowiązującej przed dniem 23 czerwca 2020 roku jako względniejsze dla oskarżonego z uwagi na granice kary łącznej.
K. J.	IV	I, II	Ze względu na stwierdzone u oskarżonego deficyty zdrowia psychicznego, sąd

			uznał, że orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności oskarżony winien odbywać w zakładzie karnym, gdzie będzie mógł podjąć terapię w zakresie leczenia zaburzeń osobowości dla osób z osobowością dys socjalną
K. J.	V	I, II	Z uwagi na stwierdzone u oskarżonego deficyty osobowości w postaci osobowości dys socjalnej oraz co najmniej wysokie prawdopodobieństwo, że oskarżony popełni ponownie czyn z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia Sąd orzekł wobec niego środek zabezpieczający w postaci terapii psychiatrycznej;
K. J.	VI	III	Na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności w oparciu o art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.
K. J.	VII, VIII	I, II	Sąd rozstrzygnął w przedmiocie dowodów rzeczowych orzekając przepadek tych pochodzących z przestępstwa oraz zwrot pozostałych uprawnionym podmiotom.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IX, X</p>	<p>Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego zwolniono go od opłat i kosztów oraz zasądzone stosowne wynagrodzenie na rzecz obrońcy, który pełnił swoje obowiązki z urzędu w postępowaniu sądowym.</p>	
<p>1.1 Podpis</p>		